

Nieuwsbrief nr. 4 juli 2021

Nieuws uit Gambia

Ook in Gambia heeft de Corona toegeslagen.

Alles ging op slot en het was dus armoe troef want op slot betekent geen toeristen en dus geen inkomsten.

Volgens zeggen waren er niet zoveel Corona patiënten, maar er wordt ook niet veel getest dus zeker weten doe je het ook niet.

Op dit moment worden de inwoners van Gambia gevaccineerd en het risico is dus een stuk kleiner geworden.

De winkels, markten en ook de scholen zijn weer open dus het gewone leven begint weer op gang te komen.

Wij hebben even gedacht dat onze school niet zou overleven doordat er niet voldoende leerlingen zouden terugkeren.

In Gambia stap je heel gemakkelijk over op een andere school of je gaat gewoon helemaal niet meer.

Gelukkig is niets minder waar, de school bloeit weer volop.

Momenteel zitten er 150 kinderen op de school die ook nog bijna allemaal hun schoolgeld kunnen betalen.

Er is een nieuw schoolhoofd, een vrouw, die er flink de wind onder heeft, te laat komen is er niet bij dan kun je zo weer naar huis en dat geldt ook voor de leerkrachten.

Omdat de salarissen nu weer betaald kunnen worden zijn de leerkrachten ook weer goed gemotiveerd en doen hun best

voor de kinderen om dit schooljaar met goed resultaat af te ronden.

De verbouwing heeft natuurlijk helemaal stil gelegen, niet alleen omdat het geld op is maar er kon vanwege de Corona niets worden ondernomen.

Wij hadden al gezien dat de wc's beneden heel erg toe waren aan een renovatiebeurt en omdat dit meer nodig is dan het realiseren van de tweede etage is Mafaal eerst maar hier aan begonnen.

De watervoorziening moest worden aangepast want er was geen waterdruk en dus geen water om de wc door te spoelen.

Er wordt nu een watertank aangelegd met een flinke inhoud zodat zowel boven als beneden er voldoende water is.

Alle sanitair moet worden vernieuwd en gedeeltelijk wordt er nog getegeld want wij hadden in het verleden niet alle muren gedaan en dit bleek toch niet zo hygiënisch .

Intussen zijn ook de daken van de kleuterlokalen gedeeltelijk aan het instorten en ook hier zal een oplossing voor gevonden moeten worden.

De kinderen kunnen wel verhuizen naar de eerste verdieping (ook al is het nog niet klaar) maar het dak moet gerepareerd worden anders stort het hele gebouw in.

Wij willen dat de school hiervoor een oplossing gaat zoeken want wij hebben het geld er niet meer voor en door de Corona is het heel moeilijk om geld te krijgen van fondsen dus dat zal even moeten wachten.

Mafaal stuurt regelmatig foto's en houdt ons op de hoogte van de vooreringen en

problemen dus hij heeft het er maar druk mee.

Op de Daddy Jobe school waar ook een aantal leerlingen zitten gaat het ook goed, de school is weer open en veel leerlingen zijn weer teruggekeerd.

Een aantal van deze kinderen hebben via ons een sponsor in Nederland en zitten in hun laatste schooljaar.

De vraag is altijd weer wat gaan ze nu doen, gaan ze doorleren of verdwijnen ze uit beeld.

Voor Mafaal is dit altijd een heel geregeld want wij willen natuurlijk wel weten waar de sponsor en de leerling aan toe zijn.

Tot nu toe zijn er nog nooit kinderen gaan doorleren, meestal zijn ze werk gaan zoeken of hadden ze plannen om naar het buitenland te gaan.

Jammer maar ze hebben in ieder geval een goede basis.

Ook in het ziekenhuis in Kwinella gaat het gelukkig goed.

Gisteren kregen wij een telefoontje dat ze nu zijn aangesloten op de landelijke stroomvoorziening en dus niet meer afhankelijk zijn van onze zonnepanelen.

Nou valt in Gambia de stroom iedere dag wel een paar keer uit maar dan hebben ze dus wel onze zonnepanelen in reserve.

Dit is natuurlijk een enorme verbetering !

Wij zijn aan het proberen om geld bij elkaar te krijgen om de personeels "woningen" te kunnen renoveren.

Negentien personeelsleden moeten bij het ziekenhuis wonen maar de omstandigheden zijn heel erg slecht.

Gelukkig wonen ze het grootste gedeelte buiten want binnen is het heel erg, geen keuken, slecht of geen sanitair, beschimmelde plafonds, vleermuizen in je kamer, lekkage noem maar op.

De Stichting Wilde Ganzen heeft toegezegd ons te helpen met een mooi bedrag maar driekwart moeten wij zelf bij elkaar zien te krijgen en dat is toch al gauw 57.210.00 euro.

Of dit ons gaat lukken is maar heel de vraag maar het heeft geen haast en wij doen ons best.

Intussen beginnen wij onze vrienden in Gambia wel te missen hoor maar helaas we zullen echt nog even moeten wachten om er naar toe te gaan, misschien in februari.